

נשר

של עופות הוא סוג בתת-משפחת נשרי העולם הישן (Gyps: שם מדעי) נֶשֶׁר בשפה העברית קיים לא פעם בלבול בין נשר. דורסים גדולים ואוכלי נבלות הנשר גדול מהעיט, חסר נוצות לראשו והוא בעל צוואר ארוך - לבין עיט של הנשר עבה וארוך יותר והוא ניזון בעיקר מנבלות. העיט מקורו. וקירח לעומתו בעל ראש מנוצה, המקור קצר יותר והוא עט על טרף חי אותו הוא מעדיף על פגרים. הנשר הוא אחד העופות הדורסים הגדולים בטבע.

שמו של הנשר:

לבין, שהוא אוכל נבלות, (Gyps) יש להבדיל בין הנשר הבלבול בין שני אלו עתיק יומין, וכבר [1](Aquila) שהוא טורף העיט העירו, שהזיהוי של נשר עם "אייגלא" (כך בתעתוק לעברית) הוא שגוי, [2] בתוספות שהרי בתלמוד נאמר שלנשר אין "אצבע יתירה" (אצבע אחורית) בעוד ל"אייגלא" יש אצבע כזו.

הוחלט ליישב את הסוגיה בין נשר ב-1973 בישיבה 115 של האקדמיה ללשון העברית ואלו Aquila-לעיט באופן סופי. אנשי האקדמיה ללשון העדיפו לכנות בשם נשר את ה זאת לפי המונח של הרמב"ן "נשר קירח", Gyps-הזואולוגים צידדו במתן השם נשר ל לבסוף, לאחר שהזואולוגים איימו בפנייה Gyps fulvus שמתייחס לנשר המקראי [3] נאותה האקדמיה לקבל את דעתם והשמות התקבעו בשפה העברית, לבג"ץ.

יש הטוענים שהמקור לשמו של הנשר הוא מן השורש נ.ש.ר, על שום נשירת נוצותיו תוך הנשר אוכל מבשר הנבלה. [6][5][4] ופלומת השיער המכסה את ראשו ואת צווארו תחיבה של ראשו אל קרביו של הטרף, ולכן הוא זקוק לנשירת הנוצות בצווארו, כדי שלא Griffon באנגלית הוא מכונה. יפריעו לאכילתו. הנשר הישראלי מכונה נשר מקראי "ובערבית הוא קרוי "ניסר, Vulture.

תזונה:

לעיתים רחוקות הנשר תוקף בעל חיים בריא. הנשר יכול להרוג בעל חיים חולה או פצוע. המסוגל להתרחב במידה רבה. הנשר מסוגל לאכול כמויות בשר גדולות לנשר יש זפק הזפק שלו, כך שניתן לראות את הזפק שלו בולט עד מלוא נפח [7](יותר מק"ג) לאחר ארוחתו הנשר נח מעט בישיבה לעיתים מנומנם, ומעכל את מאכלו. [9] בצווארו עם זאת הנשר עשוי גם לצום ללא כל נזק לגופו, במשך 5-6 ימים. הנשר יכול לראות

למרחק של 45 מטרים בקירוב חפץ בגודל של סנטימטר אחד בלבד. הוא אינו רואה יותר אף על פי שהוא נקרא מלך העופות. הנשר אינו מסוגל לשאת את טרפו טוב מן הנץ הנשר. שלו. כך הנשר מאכיל את גוזליו אלא רק לפלוט אותו מעוכל מן הזפק, בטופריו הוא, בוטולינום הנשר חסין באופן טבעי מפני הרעלן. הוא בעל ערך רב כאוכל נבלות רקוב בנוסף לכך, הנשר מסוגל לאכול בשר. הרעלן הגורם למחלת הבוטוליזם [10] מבלי שייגרם נזק לבריאותו וחיידקי כולרה אנטרקס המכיל חיידקי.

הנשר בישראל:

הנשר הנפוץ בישראל הוא הנשר המקראי.

בנחל, בנחל גמלא, בכרמל, תפוצה בארץ: ריכוזים של נשרים מקננים ברמת הגולן עוף זה נמצא באזורים הרריים בעלי מצוקים. בעבר הייתה אוכלוסיית: [7] ובנגב צין גדולה בהרבה מאשר כיום. אוכלוסיית מין זה הצטמצמה עקב שלל הנשרים בישראל הידלדלות מקורות מזון והפרעה, התחשמלות, הרעלה, ציד: גורמים, ביניהם באתרי קינון.

הסיבות לצמצום באוכלוסיית הנשרים בארץ הן. בישראל מצוי הנשר בסכנת הכחדה והילכדות ברשתות חקלאיות. ציד, בקווי מתח גבוה התחשמלות, בעיקר הרעלות בקר הרעלות בקר הנובעות מסיבות שונות, מתגלגלות אל פתחו של הנשר ופוגעות בו. זהו מספר הנמוך. [12] למשל, נספרו כ-200 נשרים בלבד בארץ 2005 בפברואר לעומת שנים קודמות בעשרות אחוזים.

בשנים האחרונות ניזום פרויקט שיקום של אוכלוסיית הנשרים על ידי חי בר כחלק משיקום כל המינים שחיו בארץ בתקופת המקרא. כחלק מהשיקום החי-בר כרמל גידל גוזלים בשבי וסייע להם להתבגר ולהפוך לעצמאיים בשטח. את השטח עצמו החי- על קווי מתח גבוה בר דאג לנקות מגורמים מסכנים: פריסת מגני התחשמלות מגומי פעילות הסברה בקרב החקלאים לצמצום השימוש ברעלים, וכן, בשיתוף חברת החשמל הקמת שטחי האכלה נקיים שבהם אנשי החברה בשיתוף החקלאים הביאו ביזמתם נבלות לשם הזנת הנשרים אשר התקשו למצוא מזון.

החי-בר שחרר את הבוגרים עם צמיד מעקב לוויני על רגליהם לשם חקר יכולת ונתפס. הרשויות ההסתגלות והנדידה שלהם. אחד מהנשרים הרחיק עד ערב הסעודית שהופתעו להיתקל בנשר עם צמיד מעקב ישראלי טענו בתוקף שמדובר בנשר-מרגל [13] של המוסד.

על פיו הקמת טורבינות ברמת דו"ח לממשלה הגישה החברה להגנת הטבע 2017 בשנת [14] עלולה להכחיד את אוכלוסיית הנשרים הגולן.

ועד מרכז אסיה במזרח התיכון, ואיראן דרך טורקיה תפוצה בעולם: מזרח אירופה. הנשר הוא עוף חברותי. הוא דוגר ולן במושבות במצוקים גבוהים.

שני. אחת שצבעה לבן, שבוקעת לאחר 52–56 יום ביצה בין ינואר למרץ מטילה הנקבה הבוקע פקוח עיניים ועוטה פלומה על הביצה ובהאכלת הגוזל ההורים משתתפים בדגירה בגיל 100–125 יום לבנה, הגוזל פורח מהקן.

הנמשך כפי הנראה, למשך כל חייהם, בתקופת הקשר בין בני הזוג הוא קשר מונוגמי החיזור מסרקים בני הזוג זה את זה, מבצעים מעופי ראויה ומרבים להשמיע קול. נצפה בפעם הראשונה בישראל, ב-5 במאי 2014, בגבעות גד נשר דרומי, מין נוסף.

12383